

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 13. märtsi 2014. aasta otsus (Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona eelotsusetaotlus – Hispaania) – Antonio Márquez Samohano versus Universitat Pompeu Fabra

(Kohtuasi C-190/13) ⁽¹⁾

(Sotsiaalpoliitika — Direktiiv 1999/70/EÜ — Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) raamkokkulepe tähtajalise töö kohta — Ülikoolid — Abiõppejõud — Järjestikused tähtajalised töölepingud — Klausli 5 punkt 1 — Meetmed, mille eesmärk on hoida ära tähtajaliste lepingute kasutamise kuritarvitamist — Mõiste „objektiivsed alused”, mis õigustavad selliseid lepinguid — Klausel 3 — Mõiste „tähtajatu tööleping” — Sanktsioonid — Õigus hüvitisele — Tähtajatu töölepingu alusel töötavate töötajate erinev kohtlemine)

(2014/C 135/18)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Antonio Márquez Samohano

Kostja: Universitat Pompeu Fabra

Ese

Eelotsusetaotlus – Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona – Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivi 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta (EÜT L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368), lisa klauslite 3 ja 5 tõlgendamine – Avalik-õigusliku isikuga sõlmitud töölepingud – Ülikooli õppejõud – Selliste meetmete puudumine, mis hoiaksid ära järjestikuste tähtajaliste töölepingute kasutamise kuritarvitamise

Resolutsioon

Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivi 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta, lisa oleva, 18. märtsil 1999. aastal sõlmitud raamkokkuleppe tähtajalise töö kohta klauslit 5 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus niisugused siseriiklikud õigusnormid nagu need, mis on kõne all põhikohtuasjas ja mis võimaldavad ülikoolidel pikendada abiõppejõududega sõlmitud järjestikuseid tähtajalisi töölepinguid igasuguste piiranguteta lepingute maksimaalsele kogukestusele ja pikendamiste arvule, juhul kui – ja seda peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus – need lepingud on põhjendatud objektiivse alusega nimetatud klausli punkti 1 alapunkti a tähenduses. Sellegipoolest peab eelotsusetaotluse esitanud kohus ka konkreetselt kontrollima, et põhikohtuasjas oli järjestikuste tähtajaliste töölepingute pikendamise eesmärk tõepoolest katta ajutisi vajadusi ning et selliseid õigusnorme, nagu on kõne all põhikohtuasjas, ei kasutatud tegelikult selleks, et rahuldada pidevat ja kestvaid vajadust õppejõudude töölevõtmise järele.

⁽¹⁾ ELT C 189, 29.6.2013.